

# ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2014.

Δευτέρα, 22 Δεκεμβρίου 2014.

*Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ*

*καί ἀγάλλονται σήμερον.*

*Σκιρτᾷ δέ πᾶσα ἡ κτίσις*

*διά τόν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτῆρα Κύριον.*

*Ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται*

*καί βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.*

( Θεοτοκίον Στιχηρῶν Ἱδιομέλων Λιτῆς τῶν Χριστουγέννων ).

Ἡ ἀνά τὰ πέρατα τοῦ κόσμου Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερον καί καθ' ὅλας τὰς πανευφροσύνους ἡμέρας τοῦ Δωδεκαημέρου γεγονός θαυμάσιον καί ἐξαίσιον, ὑπερφυές καί παράδοξον, γεγονός ὑπερβαῖνον πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἔννοιαν καί ἀντίληψιν. Βιώνει, διαλαλεῖ καί διακηρύσσει εἰς τὰ μέλη της καί εἰς τόν κόσμον ὅλον γεγονός ἀρξάμενον ἀπό τοῦ Θεοῦ εἰς τόν οὐρανόν καί εὐαγγελισθέν χαράν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τόν ἄνθρωπον.

Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ πανάγαθος καί φιλόανθρωπος Θεός ἡμῶν ἠυδόκησεν ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων νά ἐνώση καί πάλιν μεθ' ἑαυτοῦ τό πλάσμα Αὐτοῦ τόν ἄνθρωπον, τόν ἀπατηθέντα ὑπό τοῦ διαβόλου, ἀπομακρυνθέντα ἀπ' Αὐτοῦ διά τῆς ἁμαρτίας, πλανηθέντα καί περιπλανηθέντα, θανασίμως τραυματισθέντα καί φθαρόντα.

Διά τό θεῖον καί σωτήριο ἔργον τοῦτο, κατά τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστολον θεῖον Παῦλον, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τοὺς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4). Ἐξαπέστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ καί «προσέλαβε τόν ἄνθρωπον» (Ρωμ. 15, 7). Τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Θεοῦ Πατρός ὁ προαιώνιος Λόγος καί Μονογενής Υἱός Αὐτοῦ ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. Κατά τόν Εὐαγγελιστήν τῆς ἀγάπης, «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1, 14). Ὁ πρὶν ἄσαρκος Λόγος ἐσαρκώθη. Ἡ ἀειπάρθενος Μαρία ἔτεκε τόν Θεόν σαρκί. Ὁ Θεός ἐν τῇ δυνάμει Αὐτοῦ ἀνέδειξε αὐτήν θεοτόκον. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ διά τῆς ἐνανθρωπήσεως Αὐτοῦ ἐγένετο καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Ἐτέχθη σαρκί καί ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς οὐχί ὡς θεοφόρος ἄνθρωπος ἀλλ' ὡς Θεός σαρκοφόρος, ὡς Θεάνθρωπος, ὡς ὁ νέος Ἀδάμ

τῆς χάριτος, φέρων ἐν τῷ ἐνὶ προσώπῳ Αὐτοῦ τὴν διττὴν, θεῖαν καὶ ἀνθρωπίνην δηλονότι φύσιν Αὐτοῦ, εἰς μίαν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν. Τοῦτο, κατὰ τὸν θεοφόρον τῆς Ἐκκλησίας ἔγκριτον Πατέρα Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, δέν σημαίνει ὅτι «ἡ τοῦ Λόγου φύσις μετεποιοήθη καὶ γέγονε σὰρξ, οὔτε ὅτι μετεβλήθη εἰς ὅλον ἄνθρωπον, τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ἀλλ' ὅτι ὁ Λόγος ἦνωσεν Ἐαυτῷ καθ' ὑπόστασιν σάρκα ἐμψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ ἀφράστως καὶ ἀπερινοήτως γέγονεν ἄνθρωπος καὶ κεχρημάτικεν Υἱὸς ἀνθρώπου».

Τοῦτο τό μυστήριον τῆς προσλήψεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ θεοῦ δέν συνέβη κατὰ δόκησιν ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν. Ὁ Χριστὸς προσέλαβε πλήρη τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ ἀδιαβλήτῳ πτωχείᾳ αὐτῆς καὶ ἀδυναμίᾳ. Ὁ Χριστὸς ἔλαβε ἀρχὴν χρονικὴν. Ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅτε «ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν» (Λουκ. 2, 6), εἰς συγκεκριμένον χρόνον, ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καὶ εἰς συγκεκριμένον τόπον, εἰς Βηθλέμ τῆς Ἰουδαίας (Λουκ. 2, 1-4). Συμμεριζόμενος ὅλα τὰ ἀδιάβλητα ἀνθρώπινα, εἰσέτι καὶ τὸν θάνατον ἀκολουθοῦντα, καὶ δὴ τὸν τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ εἰς τὴν Ἀνάστασιν ἦλθεν, ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη ὅχι εἰς κατάλυμα ἀλλὰ εἰς σπήλαιον, ἀνεκλίθη ὅχι εἰς κλίνην ἀλλὰ εἰς φάτνην, ἐνεδύθη ὅχι βρεφικά ἐνδύματα ἀλλὰ περιετυλίχθη σπάργανα, προεφυλάχθη ἐκ τῆς δολοφονικῆς μανίας τοῦ Ἡρώδου οὐχὶ διὰ βίας ἀλλὰ διὰ φυγῆς εἰς Αἴγυπτον.

Ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει καὶ τῇ διπλῇ φύσει Αὐτοῦ ὁ Χριστὸς ἐδοξολογήθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν οὐρανόν καὶ δὴ τὸν οὐρανόν τῆς εὐλογημένης κώμης τοῦ Χωρίου τῶν Πομένων διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ» (Λουκ. 2, 14), προσεκυνήθη ὑπὸ τῶν ποιμένων καὶ τῶν μάγων ἀλλὰ καὶ κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου καὶ ἐφυγαδεύθη εἰς Αἴγυπτον.

Σήμερον, ὡς καὶ τότε, ἡ στάσις τῶν ἀνθρώπων ἔναντι τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ διαφέρει. Ὑπ' ἄλλων, ὡς ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, τῶν ποιμένων καὶ τῶν μάγων, ὁ Χριστὸς πιστεύεται, προσκυνεῖται καὶ δοξολογεῖται, καὶ ὑπ' ἄλλων, ὡς ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου, ἀπορρίπτεται καὶ διώκεται. Καταδιώκεται ὁ Χριστὸς καὶ ἀποδοκιμάζεται τό μήνυμα Αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν. Τό μήνυμα τῆς συμφιλίσεως, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς. Διώκονται δέ καὶ οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν, οἱ φέροντες τό ὄνομα Αὐτοῦ, οἱ χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἄθῳοι ἄνθρωποι, ὅλοι ἐκεῖνοι, ἀνεξαρτήτως θρησκευματος, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσε ὁ Χριστὸς «ἐλαχίστους ἀδελφούς» Αὐτοῦ. Ἡ ἄρνησις αὐτῆ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ εἶναι αἰτία ἐγκλημάτων καὶ δὴ βιαίων καὶ ἀποτροπαίων εἰς διαφόρους περιοχάς τῆς γῆς, Συρίαν, Ἰράκ, Γάζαν καὶ ἄλλας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἀπὸ τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς καὶ ἀπὸ τῆς φάτνης, ἐν ᾗ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, καὶ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινείου καὶ Ἰουστινιανείου Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως, τὴν ὁποίαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διαφυλάσσει ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἀπευθύνομεν τὸν ἐόρτιον χαιρετισμόν τοῦ Δωδεκαημέρου, τὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ Ἀρχοντος τῆς εἰρήνης, εἰς τό ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐμπεπιστευμένον ἡμῖν ποίμνιον, τό διαβιοῦν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ἀλλὰ καὶ παρεπιδημοῦν ὅπουδῆποτε γῆς καὶ εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, τοὺς ἀναλαμβάνοντας ἱεράς ἀποδημίας καὶ θεωρίας ἀνά τὰ πανάγια προσκυνήματα καὶ εὐχόμεθα εἰς πάντας τὴν εὐλογίαν, τὴν χάριν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ δι' ἡμᾶς ἀφάτῳ ἐλέει Ἐνανθρωπήσαντος καὶ σαρκί θεοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Τεχθέντος.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

**ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄**

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων